

LIBRIS

We know
books

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
MANN, MARNI

Mr. Hook-Up / Marni Mann ; trad. din lb. engleză de
Dorina Tătăran. - București : Lovestory, 2025
ISBN 978-630-6628-40-7

I. Tătăran, Dorina (trad.)

821.111

Editor: Denisa Nicoară

Redactor: Roxana-Alexandra Pană

DTP: Alexandra Tolocenco

Corector: Corectura.ro

Mr. Hook-up

Copyright © 2023 by Marni Mann

All rights reserved.

This edition is made possible under a license arrangement originating
with Amazon Publishing, www.apub.com, in collaboration with
ANA Sofia, Ltd.

Cover design by Caroline Teagle Johnson

Cover images: © G-Stock Studio / Shutterstock; © K. Yas /
Shutterstock

Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin apartin
Lovestory, un imprint al editurii Librex Publishing.

LOVESTORY este imprint al editurii LIBREX PUBLISHING
Copyright ©2025 Lovestory

MR. HOOK-UP

MARNI MANN

*Traducere din limba engleză
de Dorina Tătăran*

LOVESTORY
2025

PARTEA ÎNTÂI

Se spune că timpul nu se oprește în fața nimănui.

Eu spun că timpul s-a oprit când am întâlnit-o pe ea.

CAPITOLUL UNU

O potrivire de 100%.

Asta arăta ecranul, în timp ce mă uitam la el în tăcere, cu gura atât de căscată, încât mă dureau fălcile.

Cum naiba reușisem să obțin procentul acela?

Ca unul dintre fondatorii *Hooked*, o aplicație de agățat pe care eu și cei mai buni prieteni ai mei o lansasem chiar în ziua respectivă, știam că cifra aceea era aproape imposibilă. Când testam varianta beta, am rulat toate scenariile posibile prin baza de date de la Harvard, încercând să configurăm un procentaj mediu pentru viitorii noștri utilizatori. Aflasem că, din punct de vedere statistic, 100% era echivalent cu șansele de a câștiga la loto.

Media era de 80%. O cifră exagerat de impresionantă ar fi fost în jur de 90%. Dar 100%?

La naiba, aproape că nu putea exista.

Dar exista.

Cu mine.

Și mă uitam la cifra aceea, în timp ce pâlăia pe ecranul telefonului meu, cu font Garamond verde, mărimea douăzeci și opt – un font, o mărime și o culoare pe care eu și cei mai buni prieteni ai mei le dezbătusem săptămâni întregi –, iar dedesubt apărea utilizatorul cu care mă potrivisem.

SaarasLove.

În regulă, Love, cine ești? Ai de gând să-mi zgudui lumea?

Acesta era motivul pentru care dezvoltasem această aplicație.

Să fiu zguduit.

Și încă zdravăn.

Eu și prietenii mei ne apropiam de finalul ultimului semestru de facultate la Harvard și ne lipseau două lucruri foarte importante – timpul și banii. Nu voiam să petrecem ore întregi la bar în fiecare seară, căutând femei, plătind băuturi, când noi ne doream un singur lucru.

Să ne-o tragem.

După o discuție nocturnă, în care ne-am plâns toți trei de cât de sătui eram de eterna metodă, care consuma timp, bani și curtare, s-a născut *Hooked*.

Dar niciunul dintre noi nu a anticipat o potrivire perfectă. Dacă mă conectam la serverul principal și verificam utilizatorii care se înregistraseră deja, eram sigur că nu voi găsi altul cu o cifră de potrivire atât de mare.

Doar dacă...

Inima a început să-mi bată cu putere, gâtul mi s-a strâns, în timp ce coboram din pat, aruncând o privire la ceea ce obișnuia să fie camera noastră de zi și care acum era biroul nostru improvizat. Cei mai buni prieteni ai mei, care se întâmpla să fie și colegii mei de apartament, erau pe canapea. Grayson avea laptopul sprijinit pe picioare, o bere într-o mână și telefonul în cealaltă.

— Easton, arăți de parcă ai fi înghițit o nenorocită de broască, mi-a zis el. Ești bine, amice?

Șapca lui, întoarsă fiind, îi lăsa suficient spațiu ca să-și încrunte sprâncenele.

— Arată vreo eroare în sistem? îl întreb, înclinându-mă spre genunchii lui. Verifică chiar acum și asigură-te că toate cuplurile se potrivesc cu procentele lor.

A lăsat telefonul și a început să tasteze cu o singură mână.

— Suntem în regulă.

Și-a scos șapca și și-a trecut mâna prin părul brunet și răvășit.

— Iisuse, tocmai m-ai speriat de-a binelea!

Holden era în aceeași poziție, dar ținea în fiecare mână câte o cană, cu un set de căști pe cap, acoperindu-i ambele urechi. De parcă mi-ar fi simțit frica, a ridicat privirea de la ecran, folosindu-se de umăr pentru a-și elibera urechea.

— Ce-am ratat?

— Doar pe Easton, luându-mi zece ani din viață, a zberlat Grayson.

A dus sticla la buze, sorbind din ea până s-a golit.

— A crezut că avem o eroare.

Holden s-a ridicat, a lăsat ambele căni jos și și-a dat cealaltă cască de pe ureche, astfel încât acestea i-au căzut pe canapea, în timp ce începea să tasteze.

— Și avem?

— Nu, i-am zis.

Mulțumit de răspunsul meu, Holden a ridicat ambele băuturi de pe masă, luând o înghițitură din una și apoi din cealaltă.

— Ce ai acolo? am întrebat. Două tipuri diferite de cafea?

— Cafea în asta – a ridicat mâna dreaptă – și apă aici – a ridicat mâna stângă. Vezi tu, trebuie să neutralizez cofeina cu ceva, altfel o să mă urc pe pereți în curând.

Nu era nici măcar zece dimineața. Unul deja bea bere, iar celălalt avea suficientă energie ca să alerge la maratonul din Boston. Și toți aveam cursuri într-o oră.

Holden a pus jos una dintre căni și și-a frecat ochii de un albastru-închis.

— Ce te-a făcut să crezi că există o eroare?

M-am așezat pe scaunul de lângă canapea.

— Am avut o potrivire cu cineva de 100%.

Grayson a băgat mâna în baxul de bere de pe podea și a scos una.

— Imposibil.

A răsucit capacul și l-a aruncat spre bucătărie, ratând cu câțiva metri.

— Nu te cred!

Am întins telefonul, ca să poată vedea amândoi ecranul.

— Tot nu-mi vine să cred!

Grayson și-a folosit mâna liberă ca să tasteze, apăsând tastele mult mai tare decât era nevoie.

— Îi contactez pe David și pe Brennon, ca să mă asigur că nu există ceva în neregulă, sau poate că se întâmplă ceva ciudat cu contul tău.

David și Brennon erau programatorii noștri și buni prieteni, care își terminau studiile de masterat la MIT¹ și care dezvoltaseră întreaga noastră aplicație. Era uimitor ce obținusem cu o cantitate nelimitată de iarbă și de bere, un aranjament care n-ar fi fost posibil cu nimeni altcineva în afara de ei.

— Ei bine, eu cred în asta, a zis Holden, în timp ce-și încrucișa picioarele pe măsuța de cafea. Gândește-te ce relație perfectă ar fi între tine și fata asta, dacă sunteți deja atât de compatibili.

— El nu caută perfecțiune, caută doar să și-o tragă, a replicat Grayson.

Holden și-a șters spuma care i se lipise de mustața maro-aurie.

— Nu contează, e destul de nebunesc să te cuplezi cu cineva cu care ai atât de multe în comun.

— Rahat!

Grayson a ridicat încet privirea de la laptop.

— David a zis că nu e nimic în neregulă. Tu chiar ești unicornul acestei aplicații, prietene.

— Nu-mi vine să cred.

¹ Abreviere din engleză pentru Massachusetts Institute of Technology, „Institutul de Tehnologie Massachusetts” (n. tr.).

Am scuturat din cap.

— Știam care erau șansele să se întâmple asta. Cum de mi s-a întâmplat tocmai mie?

Grayson s-a întors, poziționându-se în colțul canapelei și și-a încrucișat picioarele lungi.

— Sunt doar bucuros că nu mi s-a întâmplat mie. Nu am niciun interes pentru nimic perfect, permanent sau care să mă irite – toate posibilitățile atunci când te potrivești sută la sută.

Grayson, veșnic împotriva romantismului, ar prefera mai degrabă să fie castrat decât să aibă o relație stabilă. Holden a râs.

— Ei bine, eu cred că este excepțional – i-a făcut cu ochiul prietenului nostru morocănos – și poate că acesta a fost întregul motiv pentru care ai venit cu ideea aplicației *Hooked* – soarta te-a potrivit cu Aleasa ta.

Chiar dacă nu eram de acord, Holden avea o părere interesantă despre asta, ceea ce nu mă surprindea, având în vedere că el era cel mai romantic din trioul nostru.

Inițial, *Hooked* a fost ideea mea. Eu fusesem cel care condusesese discuția aia. Dar nu putea fi acesta motivul. Eram sigur de asta.

Grayson și-a dat ochii peste cap.

— E un lucru bun că îl avem aici pe *Mr. Romance*, care creează pentru noi finaluri fericite.

— Care este numele ei de utilizator? a întrebat Holden, ignorându-l pe Grayson. Știi tu, să știu cum să-i spun viitoarei tale soții.

Am dat din mână, dar am răspuns totuși:

— SaarasLove.

Grayson a pufnit.

— Ar fi bine să nu devină soția ta. Am nevoie de un tovarăș, cât timp continui să mi-o trag cu toată lumea din orașul ăsta, iar noi știm că tipul ăsta – a arătat cu degetul mare spre Holden – o să se însoare cu prima ocazie.

— Voi ați avut potriviri până acum? I-am întrebat pe Grayson.

— 81%, a răspuns el.

— Cine ar fi crezut că în Boston există femei care să aibă ceva în comun cu tine, i-a zis Holden.

— Se mai întâmplă și miracole, a ripostat Grayson.

— Tu cât ai? I-am întrebat pe Holden.

A pus televizorul pe ESPN, așteptând să audă scorul meciului lui Sox din seara precedentă, înainte să răspundă:

— 89%.

Zâmbetul lui era atât de mândru și de larg, încât ar fi obținut o reclamă la pastă de dinți.

— Mă întâlnesc cu ea în seara asta.

Grayson a mai luat o înghițitură lungă din berea lui.

— Nenorocitul ăsta o să-și facă apariția acolo cu trandafiri și vin, pariez cina mea pe asta.

— Și?

Holden s-a scărpinat în barba lui nerasă de două săptămâni.

— Consider că lucrurile de genul ăsta sunt preludii, și nu e nimic greșit în asta.

— Totuși, aplicația nu a fost creată pentru asta, a zis Grayson. De ce nu economisești banii, pe care oricum nu-i ai, și să te concentrezi doar pe piz...

— O să vă las pe voi doi să continuați această discuție, am intervenit eu, întrerupându-l pe Grayson. Trebuie să-i trimit un mesaj lui Love.

— Love, a strigat Grayson, în timp ce mă ridicam de pe scaun. Baftă!

I-am arătat degetul mijlociu, în semn de rămas-bun, și m-am îndreptat spre dormitor. Am ajustat pernele de la spate, în timp ce încărcam aplicația, intrând pe profilul lui SaarasLove. Ce făcea aplicația noastră diferit față de alte platforme de întâlniri era faptul că, în loc să afișăm numele reale și fotografii

clare cu chipul, permiteam doar folosirea unui pseudonim și a unor fotografii corporale sau pictograme, pentru a proteja identitatea utilizatorilor. În chatul privat, utilizatorii puteau alege să împărtășească detalii personale – fotografii, nume, numere de telefon –, dar acest lucru era alegerea lor.

Din profilul lui SaarasLove am aflat că locuia pe o rază de 95 km de zona codului poștal pe care îl introdusesem eu – depășirea acestei distanțe ar fi exclus potrivirea noastră. Fotografia ei era una vagă, realizată de la distanță, cu ea stând pe o plajă stâncoasă, complet îmbrăcată.

Trebuia să aflu mai multe despre ea.

Am deschis funcția de chat, de pe contul meu BostonLifer – un nume care îmi venise în minte chiar înainte de lansare, și am tastat un mesaj.

Eu: Hei, perechea mea de 100%. Recunosc, este un procent impresionant. Cred că asta înseamnă că trebuie să ne întâlnim.

SaarasLove: Bună! Sincer, cifra asta m-a cam surprins și pe mine. Deci, cine ești tu, domnule Boston? Spune-mi totul, nu omite niciun detaliu. 😊

Eu: Treci direct la subiect, îmi place asta. Sunt în ultimul an de facultate, tocmai am început o afacere împreună cu cei mai buni prieteni ai mei, sunt un fan înfocat al celor de la *Pats* și *Red Sox*, sportiv, și îmi place să fac tot felul de activități în aer liber. E rândul tău.

SaarasLove: Tocmai termin facultatea și lucrez, la fel ca tine, dar pentru altcineva, nu pentru mine. Nu mă consider sportivă, dar îmi place să fac drumeții. Dacă aș putea să transform călătoriile într-o carieră, acela ar fi jobul ideal pentru mine. Oricum, călătoresc destul de mult, după spusele angajatorului meu. Îmi plac reality-show-rile proaste și înghețata – cu cât mai multă ciocolată, cu atât mai bine. De fapt, dacă s-ar inventa sirop Hershey înghețat, aș fi clientul lor fidel.

Eu: Și pare că îți place și plaja, după poza ta.

SaarasLove: Îmi place. Îmi place la nebunie. În poza ta este scotch? Whisky? Sunt același lucru? Iartă-mă, eu sunt mai simplă, prefer vinul.

Eu: Scotch, da. Când am chef să mă răsfăț, asta aleg să beau.

SaarasLove: Doar că, având în vedere că și tu ai un buget de student, ca mine, probabil aștepti până când barul oferă bere de 2 dolari, nu-i așa?

Eu: Ha-ha! Cu siguranță, nu te înșeli în privința asta.

Eu: Care sunt planurile tale pentru acest weekend?

SaarasLove: De fapt, mă întorc acasă. Am câteva treburi de rezolvat acolo.

Eu: E departe acest acasă?

SaarasLove: O lume complet diferită de aici.

Eu: Voiam să te întreb dacă vrei să ne întâlnim.

SaarasLove: Domnule Boston, ceea ce îmi place la această aplicație nouă este că nu toți studenții de la facultatea mea știu că eu sunt pe ea, deoarece nu-mi pot vedea numele sau poza. Ceea ce urăsc la această aplicație este că nu am nicio idee despre cum arăți. Dă-mi ceva, orice, doar ca să îmi fac o idee despre tine, să știu dacă există vreo chimie.

Am râs, în timp ce îi citeam mesajul.

Dacă ar fi știut că vorbește cu unul dintre fondatori... lucru pe care nu i l-aș fi spus, oricum. Eu și băieții hotărâsem să nu spunem nimănui decât dacă era absolut necesar. Doar că nu stabiliserăm însă cum vom discuta despre asta când ne vom întâlni cu femeile cu care ne potriveam. În niciun caz nu aveam de gând să-l rog pe Grayson sau pe altcineva să-mi facă o poză. Numărul de miștouri pe care le-aș fi primit pentru asta, mai ales de la Grayson, ar fi fost nesfârșit. Așa

că mi-am dat jos tricoul și m-am mutat în fața oglinzii mari, îndreptând camera telefonului spre pieptul și abdomenul meu, zone la care lucram intens la sală, având grijă să-mi ascund fața.

Mulțumit de rezultat, am atașat fotografia și am trimis-o.

Eu: Love, dorința ta este porunca mea.

SaarasLove: Așteaptă o secundă. Trebuie să procesez asta. Și poate să-mi șterg saliva de pe buze.

Eu: Ha-ha!

SaarasLove: Wow, domnule Boston, wow! Arăți incredibil!

Eu: Mă bucur că îți place ce vezi.

SaarasLove: Arăți al naibii de bine! Nu primești *like*, primești *love*.

Câteva secunde mai târziu, am primit o poză de la ea. Părea că se afla pe aceeași plajă ca în poza de profil, doar că de data aceasta purta un costum de baie. Genunchii îi erau îndoiți și îi ținea strâns la piept cu brațele. Privea în direcția opusă aparatului de fotografiat, iar unghiul surprindea părul lung și negru, brațele tonifiate și o siluetă subțire, dar bine definită.

Eu: Love, ești superbă... și corpul ăla, la naiba.

SaarasLove: Mulțumesc! Dar nu e chiar o poză de aproape, ca a ta, așa că nu vezi totul, știi?

Eu: Am văzut destule ca să știu că ești frumoasă.

Eu: Ce zici de întâlnirea aia când te întorci?

SaarasLove: Chiar mi-ar plăcea.